

Inleiding

Op 24 en 25 februari 2011 vond in Wenen de tiende jaarlijkse Wintervergadering¹ van de Parlementaire Assemblée van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) plaats. Aan deze zitting namen 228 parlementariërs uit 53 landen deel. Namens de Staten-Generaal waren de leden Çörüz (CDA, Tweede Kamer, delegatieleider), Ferrier (CDA, Tweede Kamer), Dijkers (PvdA, Tweede Kamer) en Franken (CDA, Eerste Kamer) aanwezig. Voorts waren er waarnemers van verschillende parlementaire assemblees, zoals die van de Raad van Europa, de West-Europese Unie, het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten, de parlementaire assemblee van Turkssprekende landen (TURKPA) en de parlementaire assemblee van economische samenwerking rond de Zwarte Zee (PABSEC). Tot slot waren er vertegenwoordigers van zes partnerlanden van de OVSE: Afghanistan, Algerije, Egypte, Israël, Jordanië en Marokko.

De Wintervergadering stond dit jaar vooral in het teken van een speciaal debat over immigratie, integratie en multi-etnische dialoog in de OVSE, de nasleep van de presidentsverkiezingen in Wit-Rusland en de actuele ontwikkelingen in de Arabische wereld. Het lid Ferrier was gevraagd om een toespraak te houden in het debat over immigratie en integratie in haar functie als Speciaal Vertegenwoordiger van de assemblee voor Migratie. In het debat dat volgde op haar inbreng werd door 27 parlementariërs uit de OVSE-landen het woord gevoerd. Op 25 februari heeft de president van de Assemblee, de heer Efthymiou, in een verklaring namens alle parlementariërs het recente gewelddadige optreden van het regime-Khadaffi in Libië veroordeeld.

De delegatie heeft enkele weken voorafgaand aan de Wintervergadering een briefing ontvangen van de heer Van Leeuwen en de heer Dekkers van het ministerie van Buitenlandse Zaken over de ontwikkelingen in de OVSE sinds de laatste regeringstop in Astana in december 2010. In Wenen heeft de delegatie tijdens een werkdiner meer achtergrondinformatie gekregen van de permanent vertegenwoordiger bij de OVSE, de heer Van Dartel, en zijn plaatsvervanger, de heer Coert. De delegatie heeft deze briefings zeer op prijs gesteld.

¹ De belangrijkste toespraken en overige vergaderstukken van de Wintervergadering 2011 zijn te vinden op http://www.oscepa.org/index.php?option=com_content&view=article&id=945:2011-winter-meeting-vienna&catid=38:winter-meetings&Itemid=65

Vergadering Standing Committee

Op vrijdag 25 februari vond de vergadering van het Standing Committee plaats, waarin alle delegatieleiders zitting hebben. Zoals gebruikelijk deden de president en de secretaris-generaal hier verslag van hun recente activiteiten. Penningmeester Battelli meldde dat de Assemblee in het afgelopen financiële jaar voor de achttiende maal binnen haar budget was gebleven, een budget dat overigens voor het tweede jaar op rij bevroren was. Opvallend was het optreden van de Oostenrijkse parlementsvoorzitter, mevrouw Barbara Prammer, die in een toespraak tot de delegatieleiders onomwonden haar steun uitsprak voor de Oostenrijkse oud-minister van Buitenlandse Zaken, mevrouw Ursula Plassnik, als kandidaat voor de post van secretaris-generaal van de OVSE. Met het aangekondigde vertrek van de huidige secretaris-generaal, de heer Marc Perrin de Brichambaut, komt deze post in juni 2011 vacant. Kort voor de Wintervergadering bleek dat vier personen zich kandidaat hadden gesteld voor zijn opvolging. Naast mevrouw Plassnik waren dit de oud-president van de Assemblee, de heer Joao Soares (tevens leider van de Portugese delegatie), de Turkse diplomaat Ersin Erçin en de Italiaanse diplomaat Lamberto Zannier, momenteel hoofd van de VN-missie in Kosovo. Volgens mevrouw Prammer zou de nieuwe secretaris-generaal een persoon met een duidelijk politiek profiel dienen te zijn. Een meer politieke secretaris-generaal zou de OVSE door de huidige moeilijke fase kunnen loodsen, zo meende zij. Overigens heeft ook de Assemblee zich, bij monde van president Efthymiou, herhaaldelijk uitgesproken voor een politiek geprofileerde secretaris-generaal.

Het Standing Committee heeft vervolgens een aantal belangrijke wijzigingen op het reglement van orde van de Assemblee aangenomen. De belangrijkste daarvan is een beperking van de periode waarin ontwerp-resoluties («supplementary items») voor de jaarlijkse zitting in juli kunnen worden ingediend. Daarmee wordt beoogd om het aantal ontwerp-resoluties drastisch te verminderen en aldus de agenda van de jaarlijkse zitting te ontlasten. Ook is besloten dat oud-parlementariërs na verkiezingen geen deel meer kunnen uitmaken van een delegatie, zoals tot nu toe nog voor een periode van zes maanden mogelijk was. Een amendement om vast te leggen dat een secretaris-generaal van de Assemblee tweederde van de stemmen in het Standing Committee nodig heeft voor een eerste benoeming, maar slechts een simpele meerderheid voor herbenoeming, haalde het niet. De heer Çörüz sprak zich ook tegen deze voorgestelde wijziging uit, die volgens hem niet fair zou zijn, omdat deze een zittende secretaris-generaal zou bevoordelen ten opzichte van eventuele tegenkandidaten.

Plenaire vergadering

President Efthymiou opende de plenaire vergadering op 24 februari met een terugblik op de laatste OVSE-top in Astana. De organisatie is al een aantal jaren zoekende, zo stelde hij. De regeringen van de deelnemende staten van de OVSE discussiëren al lang over verbeteringen, maar zij zetten hiertoe nooit concrete stappen. Men heeft de OVSE graag «op voorraad», beweerde de Griekse parlementariër, maar de regeringen maken er nooit volledig gebruik van. De organisatie moet vernieuwd worden, vond hij, en de selectie van een nieuwe secretaris-generaal zou daar in belangrijke mate aan kunnen bijdragen. Zonder zich over een specifieke kandidaat uit te spreken, stelde de heer Efthymiou wel dat de regeringen van de OVSE een politiek persoon van een hoog kaliber op deze post zouden moeten benoemen.

De Litouwse minister van Buitenlandse Zaken Audronius Azubalis gaf een toelichting op de prioriteiten die zijn land als voorzitter van de OVSE in 2011 zal stellen. Direct bij de aanvang van het voorzitterschap zag

Litouwen zich geconfronteerd met de nasleep van de presidentsverkiezingen in Wit-Rusland. De minister onderschreef de conclusie van het mensenrechteninstituut ODIHR dat deze verkiezingen niet in lijn met de OVSE-verplichtingen waren verlopen. Hij toonde zich in het bijzonder bezorgd over de rechtszaken tegen demonstranten en een aantal presidentskandidaten en vond het van belang dat ODIHR in staat zou worden gesteld om het verloop van deze processen te monitoren. Ook de sluiting van het OVSE-kantoor in Minsk baarde hem zorgen. De aanwezigheid van de OVSE in Wit-Rusland blijft van belang, aldus de heer Azubalis. Hij zou dan ook blijven zoeken naar een manier voor de organisatie om betrokken te blijven bij het land en om een constructieve dialoog op te bouwen. Ook de explosieve situatie in Albanië, waar een politieke patstelling tussen regering en oppositie onlangs tot gewelddadige protesten had geleid, vroeg vanaf het begin de aandacht van het Litouwse voorzitterschap. De OVSE was bereid om te bemiddelen in de situatie, als daartoe een verzoek zou worden gedaan.

Minister Azubalis sprak ook over de langdurige of «bevroren» conflicten. Inzake Georgië sprak hij van zijn voornemen om de onderhandelingen in Genève te benutten om het onderling vertrouwen te herstellen en om weer tot een zinvolle aanwezigheid van de OVSE in Georgië te komen. Inzake Transnistrië toonde de Litouwse minister zich optimistisch. Volgens hem was het moment aangebroken om de 5 + 2 onderhandelingen weer te beginnen. De situatie in Nagorno-Karabach daarentegen zag er volgens hem somber uit. Hij zou namens de OVSE nauwer optrekken met de voorzitters van de Minsk Groep, die tot een oplossing van het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan probeert te komen. De OVSE zou zich nadrukkelijker moeten concentreren op transnationale dreigingen, zoals minister Azubalis het noemde, daarbij vooral denkend aan terrorisme, cyberveiligheid en drugssmokkel. Ook zou de OVSE betrokken moeten blijven bij Afghanistan, met name door programma's gericht op grensbewaking. Bijzondere aandacht zou de komende periode gevraagd worden voor de ontwikkelingen in een aantal partnerlanden, met name Egypte en Tunesië. De OVSE zou niet moeten proberen de ontwikkelingen in deze landen te sturen, maar in de komende transitieperiode wel klaar moeten staan om haar ervaring aan te bieden op het terrein van de bevordering van veiligheid, de versterking van de welvaart en de opbouw van democratische instituties en een sterke «civil society». Tot slot beloofde de minister als OVSE-voorzitter werk te zullen maken van de aanpak van discriminatie en de bevordering van mediavrijheid, onder andere door over dit laatste thema in de zomer een conferentie te organiseren. De selectie van een nieuwe secretaris-generaal zou open en transparant verlopen, aldus minister Azubalis. De termijn van de directeur van ODIHR, de heer Lenarcic, zou voor een nieuwe periode verlengd moeten worden, vond hij.

Het lid **Franken** sprak namens de Nederlandse delegatie zijn steun uit voor het werkprogramma van het Litouwse voorzitterschap, zoals dat door de minister was verwoord. Met het oog op de aanpak van discriminatie bepleitte hij vooral de preventie van «hate crimes» en een inzet op onderwijs en bewustwordingsinitiatieven in de media en in de «civil society» om tolerantie te promoten. De heer Franken vond het in dit licht merkwaardig te hebben vernomen dat de Litouwse regering wetgeving zou hebben voorgesteld die nadelig zou uitpakken voor seksuele minderheden. In Nederlandse kranten werd geschreven dat de Litouwse regering zich op een manier gedraagt, die haaks zou staan op de woorden van minister Azubalis. Hoe keek de minister hiertegen aan? De heer Azubalis benadrukte dat de bewuste wetgeving in zijn land niet werd voorgesteld door de regering, maar door enkele parlementsleden. Hij zei verheugd te zijn dat in zijn land parlementsleden de vrijheid hebben om hun eigen voorstellen te doen, ook al kan een specifiek voorstel soms te betreuren zijn.

Op 25 februari leidden de OVSE Hoge Commissaris voor Nationale Minderheden, Knut Vollebaek, en de Speciaal Vertegenwoordiger voor Migratie, mevrouw **Ferrier**, een themadebat in over immigratie, integratie en multi-etnische dialoog in de OVSE. De heer Vollebaek sprak in zijn bijdrage over de bescherming van de rechten van minderheden in een samenleving met als doel die samenleving stabiel en veiliger te maken. Hoewel zijn functie oorspronkelijk door de OVSE was gecreëerd om de uitdagingen van etnische diversiteit te adresseren als gevolg van het ontstaan van nieuwe grenzen en het uiteenvallen van multinationalale staten, zag hij in zijn werk toch ook parallellen met samenlevingen waar de aanwezigheid van etnische groepen vooral het gevolg is van recente migratie. Hij streefde daarbij immer naar een balans tussen de veiligheids-overwegingen van een staat en de wens van minderheidsgroeperingen om hun identiteit en cultuur te beschermen. Voorkomen moet worden dat minderheden zich zo onder druk gezet voelen, dat zij de legitimiteit van de staat waarin zij wonen, weigeren te erkennen. Volgens de Commissaris gaat het er daarbij niet om bepaalde etnische en culturele identiteiten te vervangen, maar eerder om deze aan te vullen met een overkoepelende «burgeridentiteit», waardoor minderheden het gevoel hebben dat de staat ook van hen is. Als multiculturalisme al gefaald heeft, zoals recent vaak is beweerd, dan is dat omdat het uitging van een versterking van culturele verschillen in plaats van het idee van een gemeenschappelijke, burgerlijke identiteit. Integratie, aldus de heer Vollebaek, gaat niet om de onderdrukking van identiteiten, maar om de vermenigvuldiging daarvan. Culturele identiteit zou volgens hem alleen versterkt worden als daar een reden voor is, zoals discriminatie en uitsluiting. Effectief integratiebeleid zou de extremen van assimilatie en separatie moeten vermijden, aldus de Commissaris. Dergelijk beleid ziet geen tegenstelling tussen enerzijds de handhaving van een aparte identiteit en anderzijds loyale participatie in de samenleving als geheel. In de visie van de heer Vollebaek ging het niet om de integratie van minderheden *in* samenlevingen, maar om de integratie *van* samenlevingen. Zowel de meerderheid als de minderheid in een samenleving zullen daardoor veranderen. De meerderheid stelt zich open voor minderheidsculturen, terwijl minderheidsgemeenschappen zich openstellen voor loyaliteit aan de staat en participatie in het openbare leven daarvan.

Mevrouw **Ferrier** begon haar bijdrage met een oproep om bestaande beleidsinstrumenten, zoals Frontex, te versterken om op een humane wijze het hoofd te bieden aan mogelijk nieuwe migratiestromen uit de Arabische wereld als gevolg van de politieke onrust in die regio. Migratie is nu eenmaal een feit en mensen zijn in toenemende mate in beweging, aldus mevrouw Ferrier. Politici hebben de taak om op basis van feiten en een lange termijn visie verstandig beleid te ontwikkelen, zei zij. Migratie kent positieve en negatieve effecten en vraagt dus om een evenwichtige en samenhangende benadering. Om migratie waardig en beschaafd te laten verlopen, is het noodzakelijk migratiestromen te reguleren. Maar tegelijkertijd is het ongepast om van «illegale» migranten te spreken, aldus mevrouw Ferrier, omdat geen mens illegaal ter wereld komt. Een beschaafd migratiebeleid moet gebaseerd zijn op data, gevoelig zijn voor gender en oog hebben voor de waarde van het geld dat migranten naar hun landen van oorsprong sturen. Modern migratiebeleid neemt daarnaast ook alle aspecten van terugkeer in ogenschouw. De OVSE verricht veel nuttig werk op deze terreinen, zoals door mevrouw Ferrier kort werd weergegeven. Zo heeft de organisatie enkele nuttige handelingen ontwikkeld, die aandacht besteden aan de speciale positie van vrouwen als arbeidsmigranten. Met name in Centraal-Azië voert de OVSE een aantal projecten uit met als doel meer data over migratiestromen te verzamelen. In Armenië heeft de OVSE op basis van haar expertise op dit terrein een belangrijke adviserende rol voor de regering kunnen spelen in de modernisering van het migratiebeleid. Mevrouw Ferrier kondigde aan

in mei een bezoek aan Armenië te zullen brengen om meer te leren over de rol van de OVSE in de ontwikkeling van migratiebeleid. Tot slot vestigde zij de aandacht op het fenomeen van circulaire arbeidsmigratie en op het Nederlandse pilot project van het ministerie van Veiligheid en Justitie en het departement voor Ontwikkelingssamenwerking, waarbij tijdelijke arbeidskrachten uit Zuid-Afrika en Indonesië in Nederland nuttige vaardigheden leren, die zij na terugkeer in hun eigen land kunnen toepassen. Dit project toont aan dat slim migratiebeleid een «triple win» kan opleveren, zo meende zij, voor het land van oorsprong, het land van bestemming en voor de migrant zelf.

In verband met de politieke onrust in Noord-Afrika was er door de Spaanse en Italiaanse delegaties een speciaal debat aangevraagd over de ontwikkelingen in die regio. Het Amerikaanse congreslid Alcee Hastings opende dit debat in zijn functie als Speciaal Vertegenwoordiger voor Mediterrane Zaken. De OVSE en in het bijzonder de Parlementaire Assemblee moet de Mediterrane partners assistentie verlenen, zo vond deze, niet alleen bij de organisatie en waarneming van verkiezingen, maar ook bij het opbouwen van democratische instituties. Hij riep het Litouwse voorzitterschap op zich pro-actief op te stellen, door hiervoor alvast voorstellen te maken. De OVSE moet zich daarbij laten leiden door het aloude concept van de ondeelbaarheid van veiligheid en stabiliteit. De ontwikkelingen in de regio hebben rechtstreekse invloed op de samenwerking in de OVSE. De heer Hastings was kritisch over het streven in Egypte en Tunesië om binnen zes maanden verkiezingen te organiseren. Het kost meer tijd om goed functionerende politieke partijen en een onafhankelijke «civil society» te ontwikkelen, meende hij. Daarnaast is een verkiezing niet voldoende om een democratie te realiseren. Hij wees erop dat daarvoor meer nodig is, zoals «rule of law», een onafhankelijke rechtsmacht, vrije media en respect voor de rechten van minderheden. De OVSE beschikt over de expertise en de instrumenten om te helpen bij de ontwikkeling van duurzame democratieën.

In reactie op deze inbreng vroeg het lid **Ferrier** welke concrete voorstellen de heer Hastings in gedachten had om steun te verlenen aan de democratische ontwikkelingen in de regio. Wat zouden de OVSE-landen concreet kunnen doen? De heer Hastings antwoordde hierop dat zij geld zouden moeten overmaken aan het OVSE Partnerfonds. Daaruit worden projecten gefinancierd in de bewuste partnerlanden. Het gaat niet alleen om dialoog, maar ook om daden en geld, aldus de Amerikaanse parlementariër. Aan het einde van dit debat nam de Assemblee op voorstel van president Eftymiou unaniem een verklaring aan waarin het geweld van het regime-Khadafi in Libië als onacceptabel werd veroordeeld. De Assemblee verklaarde met andere internationale organisaties te zullen samenwerken om het geweld tegen de burgerbevolking te stoppen en om de vluchtelingen en de slachtoffers van de crisis te helpen.

Commissie I: Political Affairs and Security

In de politieke commissie werd onder meer uitgebreid stilgestaan bij de ontwikkelingen in Kyrgyzstan sinds juli 2010. Het Finse parlamentslid Kiljunen was in de zomer van 2010 gevraagd door de nieuwe president van het land, mevrouw Otunbaeva, om een onafhankelijk internationaal onderzoek te leiden naar de oorzaken van het etnische geweld dat in de eerste helft van het jaar in het zuiden had plaatsgevonden. De heer Kiljunen toonde zich geschokt door de ernst van de menselijke tragedie die zich destijds in Kyrgyzstan had afgespeeld en bepleitte een voortgezette betrokkenheid van de OVSE bij het land, onder meer door het werk van het veldkantoor ter plaatse. Met instemming van Kyrgyzstan had de OVSE inmiddels een «Police Advisory Group» naar het land gestuurd om de lokale politie te adviseren inzake methodes om de openbare orde te herstellen. Er is zeker tot het einde van 2011 voorzien in de aanwezigheid

van internationale staf van de OVSE om het Kyrgyzische ministerie van Binnenlandse Zaken te ondersteunen bij hervorming van de politiesector. De parlementsverkiezingen van oktober 2010 waren een consolidatie van het democratiseringsproces geweest, zo had de waarnemingsmissie van de Assemblee verklaard, ook al zal het land nog verder moeten werken aan hervorming van de kieswetten.

Commissie II: Economic Affairs, Science, Technology and Environment

In de tweede commissie sprak het Amerikaanse congreslid Chris Smith, tevens Speciaal Vertegenwoordiger voor Mensenhandel, over de rol van de OVSE in de bestrijding van dit fenomeen. De OVSE biedt landen een ideaal forum om van elkaars «best practices» te leren en om draagvlak voor internationale verdragen te genereren. De heer Smith gaf voorbeelden van wetten die in de Verenigde Staten mede op zijn initiatief tot stand waren gekomen om slachtoffers van mensenhandel en zedenmisdrijven te beschermen. Volgens hem zou het bij de aanpak van dit soort misdaden altijd draaien om toezicht en handhaving. Tijdens de laatste Najaarszitting van de Assemblee in oktober 2010 had de heer Smith gepassioneerd verteld over het Amerikaanse «Airline Ambassadors Trafficking Initiative»¹, dat gebruik maakt van de oplettendheid van cabinepersoneel in vliegtuigen om mogelijke gevallen van mensenhandel aan het licht te brengen. Hij had inmiddels van de heer Çörüz begrepen dat, nadat deze bij de behandeling van de begroting voor 2011 voor het ministerie van Veiligheid en Justitie had voorgesteld om dit initiatief in Nederland te volgen en stewards en stewardessen in te zetten in de strijd tegen mensenhandel, staatssecretaris Teeven had beloofd hierover zijn licht op te steken bij de Amerikaanse regering. Dit was volgens de heer Smith een uitstekend voorbeeld van het nut van interparlementair overleg en de wijze waarop landen van elkaars werkwijzen kunnen leren. De heer Çörüz reageerde hierop met een oproep aan zijn collega-parlementariërs om in hun eigen land ook pleitbezorger voor het initiatief van de Airline Ambassadors te worden. In Nederland hadden stewardessen zich aanvankelijk huiverig voor dit idee getoond met het argument dat men niet het werk van een politieagent wilde overnemen. Het is aan parlementariërs om dergelijke twijfels weg te nemen, aldus de heer Çörüz, en om duidelijk te maken dat het alleen gaat om het *signaleren* van mogelijke mensenhandel. Of het nu seksuele exploitatie of gedwongen orgaandonatie tot doel heeft, mensenhandel en de criminele organisaties die daarachter zitten, moeten hard aangepakt worden, vond hij. Het gaat om een vorm van criminaliteit waarbij gemakkelijk en snel geld te verdienen is, terwijl de straffen nog laag zijn. Het is een vorm van criminaliteit die niet slechts in verre landen voorkomt, maar vaak gewoon in onze eigen landen plaatsvindt, aldus de heer Çörüz. Zo wees hij erop dat in Nederland bijvoorbeeld soms jonge meisjes uit asielzoekerscentra worden weggelokt om vervolgens in de prostitutie te belanden en in de illegaliteit te verdwijnen. De definitie van mensenhandel kan ook tot onduidelijkheid leiden in de bestrijding ervan. Wat is mensenhandel precies? In Nederland werken bijvoorbeeld Poolse vrouwen als zelfstandigen in de escortservice. Zolang dit op vrijwillige basis gebeurt, is dit in Nederland niet illegaal. Toch kan er op termijn een ongewenste situatie ontstaan, als er op deze vrouwen op een gegeven moment druk wordt uitgeoefend. Tot slot wees de heer Çörüz op een belangrijke les die getrokken kon worden uit de recente zedenzaak op een kinderdagverblijf in Amsterdam. Het is cruciaal om de internationale informatie-uitwisseling over zedendelinquenten goed te organiseren, zei hij. In ieder geval op Europees niveau moet zo voorkomen worden dat een pedofiel, die in een land veroordeeld is voor een strafbaar feit, in een ander land zomaar met kinderen aan het werk kan.

¹ Zie <http://www.airlineamb.org/>

Commissie III: Democracy, Human Rights and Humanitarian Questions

Het debat in de mensenrechtencommissie werd in hoge mate gedomineerd door de situatie in Wit-Rusland. Veel aandacht ging daarbij uit naar het verslag van de Britse parlementariër Tony Lloyd, die de OVSE-waarnemingsmissie had geleid naar de Wit-Russische presidentsverkiezingen in december. De heer Lloyd herhaalde de conclusie, die hij daags na de verkiezingen op een persconferentie had geuit, dat Wit-Rusland nog een lange weg dient af te leggen, alvorens het voldoet aan zijn OVSE-verplichtingen. De verkiezingen hadden het land niet de nieuwe start gegeven, die het nodig had. Er was met name kritiek op het ondoorzichtige proces van het tellen van de stemmen en op het geweld dat de Wit-Russische overheid daarna had gebruikt tegen een aantal kandidaten, journalisten en mensenrechtenactivisten. Een Wit-Russische oppositieleider deed verslag van zijn ervaringen tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen. In het debat dat hierop volgde werd door de voorzitter van de werkgroep Wit-Rusland, die de Assemblee al enkele jaren heeft, de Duitse parlementariër Uta Zapf, opgeroepen tot een dialoog tussen de verschillende politieke krachten in het land. Veel delegaties veroordeelden de beslissing van president Loekasjenko om het OVSE-kantoor in Minsk te sluiten. De Wit-Russische delegatie zelf weersprak overigens alle kritiek en maakte er bezwaar tegen dat de situatie in haar land überhaupt geagendeerd was voor een debat. De samenstelling van de agenda had eerst in het Standing Committee besproken moeten worden, vond deze delegatie.

Ook in deze commissie werd uitvoerig stilgestaan bij het probleem van mensenhandel. In zijn presentatie van de follow-up die door de OVSE gegeven was aan de Oslo Verklaring¹ uit 2010 sprak het Amerikaanse congreslid Robert Aderholt over het werk dat de afgelopen maanden was verricht door de OVSE Speciaal Vertegenwoordiger en Coördinator voor de Strijd tegen Mensenhandel, mevrouw Giammarinaro, bijvoorbeeld in de vorm van trainingen voor politiepersoneel, maar ook door haar bemoeienis met het «Global Plan of Action against Trafficking in Persons» van de Verenigde Naties, dat in het najaar van 2010 officieel gelanceerd is. De heer **Çörüz** bracht ook hier het project van de «Airline Ambassadors» ter sprake en lichtte toe dat de Nederlandse regering heeft beloofd te onderzoeken hoe dit initiatief in Nederland kan worden gerealiseerd. Het Italiaanse parlamentslid Mecacci lichtte zijn ideeën toe voor het rapport dat hij namens de commissie zal presenteren tijdens de jaarlijkse zitting in juli. Hij stelde onder andere voor om daarin aandacht te besteden aan de ontlukende hervormingsprocessen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten, waar de OVSE volgens hem een rol zou dienen te spelen in de transitie naar samenlevingen gebaseerd op democratische principes en mensenrechten. De OVSE zou op basis van een versterkt mandaat de hand moeten uitsteken naar haar Mediterrane partners. Mevrouw **Ferrier** stelde in reactie hierop voor het idee van de heer Mecacci te concretiseren. De grote veranderingen in de Arabische wereld zouden volgens haar tot verschuivingen in de wereldorde kunnen leiden. Aangezien de Assemblee over een eigen Speciaal Vertegenwoordiger voor Mediterrane Zaken beschikt, in de persoon van het Amerikaanse congreslid Alcee Hastings, leek het mevrouw Ferrier een goed idee als hij

¹ Zie http://oscepa.org/images/stories/documents/activities/1.Annual%20Session/2010_Oslo/Final_Declaration/FINAL_Oslo_Declaration_English.pdf

tijdens de jaarlijkse zitting een speciaal rapport zou uitbrengen over de gevolgen van de huidige ontwikkelingen voor de Mediterrane partners van de OVSE.

De voorzitter van de delegatie,
Çörüz

De griffier van de delegatie,
Westerhoff